

Juan Ramón Santos

Druščina štirih M-jev

*Ilustracije Paula Blumen
Slovenski prevod Tina Furlan*

salve

Vsebina

1. Madam Golosín	7
2. Ujete pri dejanju	13
3. Ime za klapo	19
4. Kovanje načrta.....	23
5. Lulú	29
6. Nekaj smrdi	35
7. Sprememba načrtov.....	41
8. Drugi krst	47
9. Razvlečena nedelja	51
10. Po sledi Frizurce	57
11. Zamorčki tete Madeleine	61
12. Tatvina.....	67
13. Konec sanj	81
14. Kako koga dobro prestrašiti	87
15. Manuel je bukselj.....	91
16. Okamenjujoči žarek.....	95
17. Frizurčeva skrivnost	105
18. Frizurca ima načrt	111
19. Nekje med veverico in miško	119
20. Merci bien	135
Epilog	139

2

Ujete pri dejanju

Kot vsaka bistra klapa otrok, ki se ceni, so se tudi Matilde in prijatelji na vse pretege trudili, da bi madam Golosín kar se da zagnili življenje. To sicer zveni zelo neprijazno, a v resnici je šlo bolj za neškodljivo spletkarjenje, saj večine njihovih nagajanj ženska niti opazila ni. Kljub temu so otroci vztrajali in še naprej poskušali s svojimi ukanami.

Njihova strategija je bila večino časa enaka. Manuel si je nabral polno košarico sladkarij, potem pa se odpravil do blagajne, kjer je madam Golosín počasi štela bonbone in medtem prešerno klepetala z Manuelom. Matildin oče vedno pravi, da Manuelov način govora in izbira pogovornih tem spominjata na starega strica. Ker se ni obnašal kot navaden otrok, ga je madam Golosín naravnost oboževala. Navdušena je bila nad tem, da je klepetal o vremenu, o tem, katero cesto trenutno prenavljajo, in da sta lahko malo kramljala o trenutnem dogajanju v svetu. Manuel ni nikoli ostal brez teme za pogovor ali prebrisanih vpra-

šanj, madam Golosín pa ga je vedno znova opazovala z navdušenjem in se spraševala, kako je lahko tako majhen fant tako zelo razumen in zrel, saj je vse druge otroke imela za trapaste in zoprne. Tako ni madam Golosín niti enkrat samkrat pomislila, da je Manuel klepetal z njo samo zato, da bi jo zamotil. Matilde in obe Maríi so namreč medtem naskrivaj po trgovini menjale kartončke s cenami, skrivale časopise, ki so bili v prodaji, in postavljale škatle bombonov tako na rob, da bi že najmanjši sunek povzročil, da bi se celotna polica sladkarij glasno podrla. Potem so se punce popolnoma tiho in neopazno odplazile iz trgovine, Manuel pa je zagnal glasno ceremonijo poslavljanja, kot bi bil sam veleposlanik katere od držav Daljnega vzhoda. Prodajalka je bila nad vsem popolnoma očarana. Takoj ko je stopil iz trgovine, so se vsi širje zapodili v tek in tako noreli vse do parka, kjer so drug drugemu naštevali potegavščine, ki so jih pripravili, in si v živo predstavljal, kako so s tem madam Golosín zagrenili življenje.

Tako so nadaljevali kar nekaj časa, vse dokler ni Manuel neke nedelje zbolel in ostal doma v postelji. Matilde in obe Maríi so se nadvse dolgočasile, zato so že lele kar same tri ponoviti njihovo junaško dejanje. A niso imele enakega uspeha. Kljub temu da je bila Matilde dovolj zgovorna in tako vpadljiva, da je lah-

ko zakrila nakane svojih priateljic, ni bila za madam Golosín niti pol tako simpatična kot Manuel. Prodajalka je tako v trenutku posumila, da je vsa govoranca dekleta le dimna zavesa, in začela kot sokol pogledovati v številna ogledala, ki jih je imela postavljena v trgovini.

Prav hitro je saboterke ujela pri dejanju, kako so brez milosti mešale med seboj revije o lovu in ribolovu s tistimi o šivanju in kvačkanju. Madam Golosín je tako glasno zakričala, da so od strahu otrdeli pisani medvedki, še čips se je zdobil v vrečkah, gumijasti jabolčni bomboni pa so v glasnem trušču popadali s polic. Naslednjih deset minut, ki so se vlekle v nekončnost, je madam Golosín neutrueno obmetavala deklice z vsemi možnimi sopomenkami za lumpe, barabe in lisice, potem pa prepovedala Maríama, da zapustita trgovino, dokler ju ne pridejo iskat njuni starši.

Popolnoma osramočena Matilda tako ni imela druge izbire, kot da zapusti trgovino in gre po starše obeh Marij ter jih odpelje v trgovino. Tam jih je pričakala madam Golosín, ki je prejšnje kričanje in zmerjanje pred starši zamenjala za vlogo objokane ženice. S pretiravanjem in napihovanjem je opisala zločin njihovih hčerk. Starši so bili zaprepadeni in niso niti za trenutek podvomili o besedah te prijazne, izobražene in užaloščene gospe. Osramočeni so se opravičili in hitro

odpeljali dekleta iz trgovine. Te so sicer res trgovino zapustile povešenih glav, a so še vedno skozi izložbo videle prodajalkin zlobni in zadovoljni nasmešek.